

Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι
εὐθύς τῆς νυκτὸς
κατὰ τάχος ἐκομίζοντο
ἐπ' οἴκου
παρὰ τὴν γῆν·
καὶ ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς
τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν,
ὄπως μὴ ὀφθῶσιν
περιπλέοντες,
ἀποκομίζονται.

Κερκυραῖοι δὲ
αἰσθόμενοι
τάς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλευούσας
τάς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας,
λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους
πρότερον ὄντας
ἔξω,
ἤγαγον ἐς τὴν πόλιν
καὶ κελεύσαντες τὰς ναῦς
ἄς ἐπλήρωσαν
περιπλεῦσαι
ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα,
ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο,
τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν,
ἀπέκτεινον·
καὶ ἐκβιβάζοντες ἐκ τῶν νεῶν
ὄσους ἔπεισαν ἐσβῆσαι
ἀπεχρῶντο,
ἐλθόντες τε ἐς τὸ Ἥραιόν
ἔπεισαν ὡς πενήντην ἄνδρας
τῶν ἰκετῶν
δίκην ὑποσχεῖν
καὶ κατέγνωσαν
πάντων θάνατον.

Οἱ δὲ πολλοὶ
τῶν ἰκετῶν,
ὅσοι οὐκ ἐπέισθησαν,

Οἱ Πελοποννήσιοι λοιπὸν
αμέσως τὴ νύχτα
επέστρεψαν γρήγορα
στην πατρίδα τους
(πλέοντας) κοντά στην στεριά·
καὶ, αφού μετέφεραν τα πλοία τους
πάνω ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸ τῆς Λευκάδας,
για να μην τους δουν (οἱ Αθηναῖοι)
να πλέουν γύρω ἀπὸ τὸ νησί,
απομακρύνθηκαν.

Οἱ Κερκυραῖοι ἐξάλλου,
ὅταν κατάλαβαν
ὅτι τα Αθηναϊκά πλοία πλησιάζουν
καὶ ὅτι τα ἐχθρικά εἶχαν φύγει,
αφού πήραν τους Μεσσηνίους
που προηγουμένως ἦταν
ἔξω (ἀπὸ αὐτήν),
τους μετέφεραν στην πόλη
καὶ αφού διέταξαν τα πλοία
που ἐπάνδρωσαν
να πλεύσουν γύρω
ἀπὸ τὸ Ὑλλαϊκὸ λιμάνι,
ὅσο αὐτὰ περιφέρονταν,
εάν ἐπῆναν κάποιον ἀπὸ τους ἐχθροὺς,
τον σκότωναν·
καὶ, καθὼς αποβίβαζαν ἀπὸ τα πλοία
ὄσους ἔπεισαν να μπουν
τους σκότωναν,
καὶ αφού ἦλθαν στο Ἥραίο
ἔπεισαν γύρω στους πενήντα
ικέτες
να περάσουν ἀπὸ δίκη
καὶ τους καταδίκασαν
ὅλους σε θάνατο.

Οἱ περισσότεροι, ὁμως,
ἀπὸ τους ἰκέτες,
ὅσοι δεν πείστηκαν,

ὡς ἑώρων τὰ γιγνόμενα,
διέφθειρον ἀλλήλους
αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ τινὲς ἀπήγγοντο
ἐκ τῶν δένδρων,
οἱ δ' ἀνηλοῦντο
ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο.

Ἡμέρας τε ἑπτὰ,
ὅς παρέμεινε ὁ Εὐρυμέδων
ἀφικόμενος ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ,
Κερκυραῖοι ἐφόνευσον
σφῶν αὐτῶν
τοὺς δοκοῦντας εἶναι ἐχθροὺς,
ἐπιφέροντες μὲν τὴν αἰτίαν
τοῖς καταλύουσιν
τὸν δῆμον,
ἀπέθανον δέ τινες
καὶ ἔνεκα ἰδίας ἔχθρας,
καὶ ἄλλοι
ὑπὸ τῶν λαβόντων
ὀφειλομένων χρημάτων σφίσιν·

Πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου,
καὶ οἷον φιλεῖ γίγνεσθαι
ἐν τῷ τοιούτῳ,
οὐδὲν ὅτι
οὐ ξυνέβη
καὶ ἔτι περαιτέρω.
Καὶ γὰρ πατήρ παιῖδα ἀπέκτεινε
καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν
ἀπεσπῶντο
καὶ ἐκτείνοντο πρὸς αὐτοῖς,
οἱ δέ τινες καὶ ἀπέθανον
ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ
περιοικοδομηθέντες.

ὅπως ἐβλεπταν ὅσα γίνονταν,
σκότωναν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο
ἐκεῖ μέσα στο ἱερό
καὶ μερικοὶ κρεμάστηκαν
ἀπὸ τα δέντρα,
οἱ υπόλοιποι τερμάτιζαν τὴ ζωὴ τους
ὅπως μπορούσε ὁ καθένας.

Για ἑπτὰ μέρες,
ὅσες ἔμεινε ὁ Ευρυμέδων,
που ἔφτασε με τα ἐξήντα πλοῖα,
οἱ Κερκυραῖοι σκότωναν
ὄσους ἀπὸ τους συμπολίτες
τους θεωρούσαν ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τους
καὶ, μολονότι τους κατηγορούσαν
ὅτι προσπαθοῦσαν να καταλύσουν
τὴ δημοκρατία,
πέθαναν ὁμῶς μερικοὶ
καὶ ἐξαιτίας προσωπικῶν διαφορῶν
καὶ ἄλλοι σκοτώθηκαν
ἀπὸ τους οφειλέτες τους
για τα χρήματα που τους χρωστοῦσαν.

Καὶ διαπράχθηκαν κάθε εἶδους φόνοι
καὶ- ὅλα ὅσα συνηθίζεται να γίνονται
σε τέτοιες περιπτώσεις-
τίποτα δὲν παραλείφθηκε
που να μὴν ἐγίνε
καὶ ἀκόμα χειρότερα.
Καὶ γιατί ὁ πατέρας σκότωνε τὸ γιο
καὶ ἀπὸ τα ἱερά
ἀπομακρύνονταν (οἱ ἰκέτες)
καὶ σκοτώνονταν κοντά (σε αὐτά)
καὶ κάποιοι μάλιστα πέθαναν
στο ἱερό του Διονύσου,
αφοῦ περικλείστηκαν ἀπὸ τείχος.